

EDITEUR F. LOEFFLER, IMP. PERE.

DOLMA-BAGTCHÉ, PALAIS IMPÉRIAL.

Florio Tschek-Medji 2. 11 Mars.

Äger min älskade Mary!

Sak för dina bref Nr. 15, 16, 17 och 18 hvilka jag fått nyligen. Som jag ser är ni alla friska, hvilket jag ej kan säga om mig själv, men mig felas ändå ej annat än mest, som plågar mig alldeles förvirfligt, och i dag plågar jag taga in kamala, måtte du befrå mig från de förödmäde adjuren.

Som du ser ska vi alltså i Florio, och skippa traligen ej ens till Konstantinopel, men jag börjar redan blifva litigiltig därför, då jag nu vet att vi i slutet af denna månad resa till Odessa. Den 20 de. börjar

inflyppningen med 1° grad. division, och vi läpa
nu den närmast. Mätte vi endast få gå
direkte till Pberg, och ej stanna på vägen
för att vänta Österrikiska gränsen. Jag har
redan börjat få en nog stark längtan hem
till min egen frilla hustru, och mina små
barn, om hvilka lilla mamman skrifer sig
vältaligt. Tacka henne hjertligt, för att hon
gjorde mig den glödfen. Dessutom fick jag
ännu ett bref, och det ifrån Lissi Haartman,
det var mycket fräckt, af henne, så du
se henne så tacka henne, och såg att
hennes framtidsplaner alles icke vore så
tokiga. Min mager befväran mig, så jag har
svårt att skrifa, dessutom är här fullt
med folk, både egna och främmade,
och golfot dunsar formligen under bordet.
Efter en timme mötte krasvet ända vare för-
digt, ty det skall följa med General Ekas
som ros till Wford.

Se på lilla Majsa, som hon ty så^o nate,
det är ju rättliga ordnar hon skrifer att

sin Pappa. Våra helöningar hafva nu kom-
mit, ut, och alla hafva fått sitt lystnäte.
Jag fick Guldfabel, Anna 2 och Pär på min
stannskai, Sandman och Hausen dessutom
guldfablar, Wilms hann ej så långt, han
stannade vid Wladimir.

Alla här nu bra, men börja redan se litet
uttråkade ut, och längta hem. Folket
håller sig friskt, endast en her tyfhus,
skuru vore grannar hafva många sjukar,
men länge kan det ej fortgå på så^o sätt.
I dag hafva vi vackert väder, för första
gången på bra länge, ty här har blåst
och regnat upphörligt. En obehaglig
dag hade jag ute på demarkationslinien,
der vi turvis göra vakt, vädet var
förfarligt, och en kaja med två väggar
ende skyddet. Under dagens lopp gjorde
jag visit hos den turkiska wotlen på
andra sidan en bron, och fick återbesök
af sex turkiska officerar. De vore hygg-
liga, välvilliga karlar, ej det ringaste
bedtra på oss, utan endast på sina

egna Generaler och på Engelsmännen, hvilka
senare de ej nog kunna förbanna.

Kärlaste min Mary, den här gången får
du ett bedröfligt brev, men jag hoppas
att efter några dagar kunna skrifa ett
bättre. Jag telegraferade i går till dig
genom Armfelt, för att du ~~eller~~ ^{eller} ~~skulle~~
skulle veta att jag lefde och var frisk.
Snart får jag väl åter brev af dig, ty
ditt senaste var dateradt den 3 Feb.

Mätte vi ej länge behöfa skrifa till
hvarandra, det är min högsta önskan,
ty annars kon man få ännu annat
än Mosk.

Se så, hur snart befoct af
adieu, egen älskade Mary, tyss
barnen och helst allu andra

ifri

Den Engelen